

A városi néptanács pénzügyi osztályának
KÖZLEMÉNYE

A tézisek előrebocsátják, hogy a kommunista párt az állami tervek ki-
buzogásában, a termelőerők elosztá-
sakor szemelőtt tartja a lenini nem-
zeti politikát. A párt abból indul ki,
hogy a termelőerők helyesen kell

Szovjet filmbemutató a Nicolae Bălcescu moziban

Osztrovszkij Így edződik az acél című regényének filmváltozatát a jövő héten vetítik a Nicolae Bălcescu moziban. A színes szovjet film nagy érdeklődésre tart számot...

A nagyszentmiklósi rajoni kultúrház műkedvelőinek vendéglátása

A nagyszentmiklósi rajoni kultúrház kórusa és műkedvelő együttese ma este 6 órakor vendégszeretettel Aradon, a Kulturpalota nagytermében. Az előadást nagy érdeklődés előzi meg, mivel az énekkar egyike az ország legrégebbi kórusainak. Tavaly novemberben ünnepelte fennállásának 100. évfordulóját.

Műsorukban tömegdalok és Nagyszentmiklósi népdalok éneklésére feldolgozott népdalok szerepelnek. Az előadás bővelkedik magánénekekben is. Igen érdekesek és változatosak lesznek a népi táncok. Román, magyar, német és szerb népi táncokat adnak elő.

Az előadás szép bizonyossága lesz népi demokratikus rendszerünk testvéri összefogásban élő nemzetiségi dolgozóinak a virágzó népi művésztükhöz.

Barátunk, segítőtársunk a könyv

Az ember a legjobb barátjához fordul tanácsért, segítségért. Vele beszél meg tisztázatlan kérdéseit és sokszor a jóbarát buzdító szavára lendül újra munkába, hogy új eredményeket érjen el. A jóbarát szavát megszívleljük, utmutatásait, mindennapi munkánkban felhasználjuk.

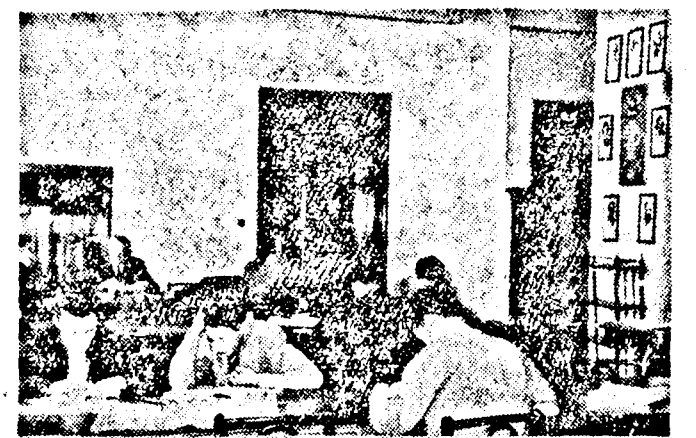
A felszabadulás óta dolgozó népünk ilyen jóbarátjává és harcostársává vált a könyv. Nincs ma országunkban egyetlen eldugott hegyi falucska sem, ahol ne lenne könyvtár, ahol ne olvasnának szívesen az emberek. Ha a napi munka után felfrissülünk egy könyvvel, szórakozást, pihenést nyújt az olvasmány. De felüti a könyv lapjait olyankor is, amikor problémáinkra keresünk választ. Egyre fejlődő szocialista életünk minden gazdagságának hű tükrözője a könyv. Az ideológiai művek feleletet adnak politikai életünk kérdéseire. A mezőgazdaság szocialista átalakításáról olvashatunk az új falusi témát felvett kötetekben. Szép-irodalmat, verset olvashatunk, tudományos, technikai kérdéseket tanulmányozhatunk a felszabadulás után ezer számra megjelent új könyvekben és haladó hagyományainkban.

A jóbarát szerepét ölti be a könyv az üzem, iskolai, a rajoni központi könyvtárakban. Ezt bizonyítja a könyvtárlátogatók és az olvasók kötetek számának állandó növekedése. S hogy mennyire így van ez, számokkal igazolhatjuk.

Kezdjük talán a Központi Könyvtárral. Az 1957-es évben 11.394 olvasó 207.000 kötetet olvasott. 1958.

tus 23 az irodalomban. Majd a Rómán—Szovjet Barátsági Hónap alkalmából rendeztek Szovjet írók és költők a szerelemről címen irodalmi műsort. Ugyancsak itt emlí-

tus 23 az irodalomban. Majd a Rómán—Szovjet Barátsági Hónap alkalmából rendeztek Szovjet írók és költők a szerelemről címen irodalmi műsort. Ugyancsak itt emlí-

A Központi Könyvtár olvasóterme

jűk meg az ujesztendő első nagyobb szabású megnyitványát a január 24-i irodalmi estét, melyet „Az egyesülés az irodalomban” címmel tartanak meg.

Szűkebbi bizonyítékot arra, hogy dolgozóink mennyire szívesen használják a könyvtárat, a könyv segítségét, keresve sem találhatunk annál, mint hogy január első három napjában 1373-an iratkoztak be a könyvtárba.

Szűkebbi bizonyítékot arra, hogy dolgozóink mennyire szívesen használják a könyvtárat, a könyv segítségét, keresve sem találhatunk annál, mint hogy január első három napjában 1373-an iratkoztak be a könyvtárba.

Könyvtárára az Ifjúsági és Gyermekkönyvtárban

ban 11.441 olvasó 229.666 kötetet olvasott. S bár az olvasók száma lényegesen nem növekedett, az egy főre eső évi átlag 20 kötet.

De beszédesebb az összehasonlítás, ha az előbbi évekre tekintünk vissza. Így 1952-ben csupán 4815 olvasója volt a könyvtárnak és 75.876 kötetet kölcsönöztek ki.

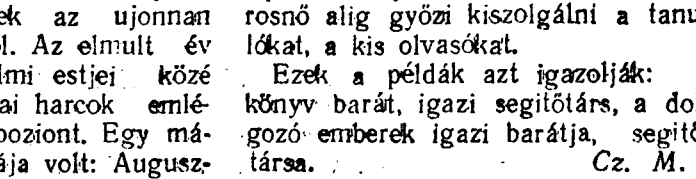
S ha a példánál tartunk, említsük meg a könyvtár munkaközösségének könyvtárfejlesztési módszereit. Különösen az új könyvek népszerűsítésére fordítanak nagy gondot. Számos könyvismertetést szerveznek.

Ezenkívül irodalmi esteket, könyvtárlátogatásokat is rendeznek az újonnan megjelent könyvekből. Az elmúlt év legsikerültebb irodalmi estjei közé sorolhatjuk a grivici harcok emlékének szentelt szimpóziumot. Egy másik irodalmi est témája volt: August-

ban 11.441 olvasó 229.666 kötetet olvasott. S bár az olvasók száma lényegesen nem növekedett, az egy főre eső évi átlag 20 kötet.

S ha a példánál tartunk, említsük meg a könyvtár munkaközösségének könyvtárfejlesztési módszereit. Különösen az új könyvek népszerűsítésére fordítanak nagy gondot. Számos könyvismertetést szerveznek.

Ezenkívül irodalmi esteket, könyvtárlátogatásokat is rendeznek az újonnan megjelent könyvekből. Az elmúlt év legsikerültebb irodalmi estjei közé sorolhatjuk a grivici harcok emlékének szentelt szimpóziumot. Egy másik irodalmi est témája volt: August-

Eveleji rendezgetés a szövetkezeti könyvtárban

Gyermekkönyvtár is, ahol a könyvtárosnő alig győzi kiszolgálni a tanulókat, a kis olvasókat.

Ezek a példák azt igazolják: a könyv barát, igazi segítőtárs, a dolgozó emberek igazi barátja, segítőtársa.

— Mit vár az 1959-es esztendő?

Több szerepet, nemcsak főszerepet, kisebb szerepet is és sokkal, de sokkal több próbát... Ezenkívül: létezésnek a színházban kísérleti stúdió, ahol az ember próbára teheti képességeit...

Nastasia kisasszony megismerkedik a színház közönségével. Ebben a címszerepben mutatkozott be Aradon. Csúppán bemutatkozott? Nem! Sokkal többet tett: tehetsége jellemzését adta. Színesleírja dus skáláján játszott, hurokat simogatott meg az emberi szívben a köztársaságban tapasztalásokat kapott minden előadásban. Nagy, barna szeme a darabban orvította az elrontott élet keserűségét, könnyeit a minden lepergő kristálytisztaság cseppje vadozta a szegény emberek tragédiáját előidéző multat.

Nastasia kisasszony megismerkedik a színház közönségével. Ebben a címszerepben mutatkozott be Aradon. Csúppán bemutatkozott? Nem! Sokkal többet tett: tehetsége jellemzését adta. Színesleírja dus skáláján játszott, hurokat simogatott meg az emberi szívben a köztársaságban tapasztalásokat kapott minden előadásban. Nagy, barna szeme a darabban orvította az elrontott élet keserűségét, könnyeit a minden lepergő kristálytisztaság cseppje vadozta a szegény emberek tragédiáját előidéző multat.

Nastasia kisasszony megismerkedik a színház közönségével. Ebben a címszerepben mutatkozott be Aradon. Csúppán bemutatkozott? Nem! Sokkal többet tett: tehetsége jellemzését adta. Színesleírja dus skáláján játszott, hurokat simogatott meg az emberi szívben a köztársaságban tapasztalásokat kapott minden előadásban. Nagy, barna szeme a darabban orvította az elrontott élet keserűségét, könnyeit a minden lepergő kristálytisztaság cseppje vadozta a szegény emberek tragédiáját előidéző multat.

Amikor a látszat nem csal

Sokszor beigazolódott már az a régi-régi mondás, hogy az elhamarkodott ítélet, a felületes benyomások nem fedik minden esetben a valóságot. Erre gondoltam az a mondás — „A látszat nem csal” — amikor megláttam az elhagyott Zimándi falusi kultúrthont. Arra gondoltam, hogy ez csak látszat és hogy a valóságban ez a kultúrthont a falusi dolgozók művelődését szolgálja. De amikor alaposabban szemügyre vettem az otthont, a festékek felmázolt felületét, amelyet itt-ott már lemosott az eső, a poros, foghíjas ablakláblakat, a színpadról lepergő festéket, kerestem az összefüggést a színjátszók legutóbbi győzele szereplése (a tartományi kultúrverseny rajoni szakaszán) és a kultúrthont barátságos képe között. És akkor ébredtem rá arra, hogy Zimándi falu a látszat nem csal.

Ezt igazolja a színjátszók magatartása a szerep-próbaon. Csak nagynehezen és sok rábeszéléssel lehet a fiatalokat bevonni a színdarab-tanulásba. Erre is inkább csak a bál kedvéért szánják rá magukat. Mert Zimándi falu előadás nélkül nincs bál. Ezért hát hevenyében összecsapnak valamilyen műsort. Ezt bizonyítja továbbá az énekkar hiánya is. Evék óta nem tudnak énekelni szervező Zimándon. S ezt igazolja a könyvtár sűrű helyzele is. Egy székényen hegyén hátán porosodnak a könyvek. A helyiség hideg, a könyvtáros-

nő hiába ül ott kedden és csütörtökön délután, a könyvtárat alig látogatja egy-két olvasó és azok is leginkább gyermekek. És vajon a falusi dolgozók a hibások? Korántsem!

A kultúrthont igazgatóját, Tázló Árpád tanitót sokszor napokig nem lehet, hogy a kultúrthontban, de még a faluban sem látni. Ugyanis Zimándi falu lakik és esténként szívesebben ül a meleg szobában, mint hogy a kultúrthontba karikázzék Zimándi falu, annál is inkább, mert oda „ugysem járnak a fiatalok”.

A kultúrthont a falusi dolgozók második otthona. Különösen a hosszú téli esték élénk kulturális életének kellene most, hogy lekösse a dolgozók szabad idejét. Könyvismereteket tarthatnának az újonnan megjelent könyvekről, vagy könyvtárlátogatásokat. Esetleg mozgó könyvtárakat és olvasóköreket. Indíthatnának Kérdés — felelek-rovatot, ahol a falusi dolgozók minden területén felmerülő kérdéseire válaszolnának a tanítók, tanárok. Ott a szép, nagy rádió. Sokszor napok is elfolynak, amíg a hangját hallani. Esténként pedig hasznos előadásokat, zenét hallgathatnának. Persze mindehhez elsősorban a kultúrthont kellene barátságosabbá tenni. Nemcsak panaszoknál a fiatalokra, a falusiakra, hogy nem lehet semmit kezdeni

MIT OLVASSUNK?

Az Országos Könyvesboltban a következő új könyvek kaphatók: Lenin: A

Megjelent az Igaz Szó decemberi száma

Tartalmából: Papp Ferenc: Tízven év távlatából, Asztalos István: Törvényen (Színmű egy felvonásban, két képben), Méliusz József: Nem olyan egyszerű... (Kis komédia előjátékkal), Sütő András: Fecskevárnyu szemöldök (Vidám játék egy felvonásban), Színműpályázatunk eredményei és tanulmányai, Szemlé: Három vers, Károny Szabó István: Lakodalmos (Regényrészlet), Horváth István: Két vers, Révai József: Madách Imre: „Az ember tragédiája”, Székely János: Ösök és utódok (Vers), John O'Hara: Mr. Seymour (Novella), Szántó Irén fordításában), Majlátyi Erik: Itt és most (Versek).

Fórum: János János: Alekszandr Fagyjev esztétikai nézetei, Székely János: A valóság kötelez. Szemlé: Nagy Pál: Kós Károly köszöntése, Világirodalmi szemle, — Kik is azok a nyugati „hírességek”, „elestett” és „gonosz” fiatalok.

TAMAS MARIA:

ESTE

A völgyekben sok kis új ház, mint dörgő méhkasok: szél leng, magával dalt hoz és fényűzött. A szomszéd ormon lassan lebundol a nap. Úres lesz kint az erdő, a csiszolt székfű. Ej jó. A tornyos csillag világol szüntelen. Jelzi: a volt kastélyban munkások csoport pihen.

Nastasia kisasszony bemutatja előadásán azt hittük, hogy Rodica Sanda Tuftuianu néhány esztendő színezi gyakorlatra visszatekintő, kiforrott művésznő. Pedig mindössze 23 éves, akinek egész lényét az ifjúság rózsás derűje, mozgékonyága és a szép iránti finom fogékonysága itatja át.

Jó fiatalnak lenni, hiszen a mi idők rostjain érdem szerint hullanak át a nagy álmod és tervek megvalósulásai. Jó, ha az ember ifjú szívében a munka szeretetének nemes érzése dobognak, a dolgozó nép mélyesége tisztelése és a reflektor fényében kibontakozó pályá hivatásstudata... S jó minderről vallani, mert talán így önmagáról még önmagának is ritkán vall az ember...

— 1956-ban végeztem Bukarestben a Szín- és Film-művészeti Intézetet — emlékezik Rodica Sanda Tuftuianu. — Eliza szerepét játszottam a vizsgaelőadásom Lucian Demetrius Három nemzedékében. Olyan sokat köszönhetek Ion Fintesteanunak, szeretett professzoromnak, aki nemcsak a mesterségbeli készségekre és jártasságokra, hanem igaz éberségre is tanított.

Tekintetében hol az elmélyedés nyugaltsága pihen, hol az emlékek csillagfényei lobbanak meg melegen a homlokára hulló haitinceit átletszőn fehér, kissé nyugtalan kezével simítja hátra. Ideges ujjai mint ha kitalálnak homloka mögött megbúvó emlékeit. Aztán hirtelen elkacagja magát:

VICTOR FELEA:

Pártmunka

Nézd e hazát: erdők, havasok, [főnök!]
Ha bolyongod minden zeg-zugát,
mulhatatlan nagy szerelemmel fonja
a szívedet örökre át meg át,

s akarod, hogy szépüljön napról-
napra
s minden sarkában boldog önma-
gad —
viharzó életed egy-egy darabja —
titkos jelként utolad fönnyarad.

Ezért lobogjon, éjjen a tűz benned,
a gondolatod szárnyaljon fényesen
Es úgy végezzed, bár mit is kélsz
[tened,
hogy minden munkád pártmunka
[legyen.

Bárhol is vagy, bármerre is, ba-
[rdátom,
ha szívet fejtesz, nyirkos föld alól,
vagy jákát döntesz a csónád
[hegyháton,
pártmunkát végzel ott is, min-
[denhol.

Ha földet szántasz s gondozod
[vetéssed,
vagy kohót táplálsz s foly rólad a
[víz,
ha a mindenség titkait fűrkészed,
pártmunkát végzel mindíg, akkor is.

Semmi se tűnjön jelentéktelenség!
Szorgosan tanulj s ha az egyetem
falura küld, mérdmőköt lássunk
[benned,
munkád akkor is pártmunka legyen.

Ha álmodat fogsz rimek hálójába,
ha könyvet írsz és hiszed is mit írsz,
Odüsszeuszként ne bolyongj hídha,
hisz pártmunka lesz könyved maga
[ja.

Bárhol is vagy, bármerre is, ba-
[rdátom,
a boldog élet győzzön: azt akard.
Azt az idő, ki megdől a gáton,
s a pártmunkára hoz majd diadalt.

A színművésznő önmagáról vall

— Tulajdonképpen szülem hallani sem akarok arról, hogy színész legyek. Akkor még Bukarestben a 6. számú leányiskolában jártam s minden ünnepélyen, előadásom jelleptem. Sokat saadoztam s kezevel. A magam gyönyörűségére számtalan szép verset tanultam...

Aztán egy szép napon tehetségkutató versenyt rendezett a Film-művészeti Intézet. Persze azonnal jelentkeztem s annyira tetszett játékom, hogy a vizsgázató elvárások biztatnak, ha elvágom a középiskolát, feltétlenül jelentkezsem a színművészetre.

Igy is történt... Szülem azonban csak később békült meg a gondolatokkal, hogy leányuk színésznő lett... — Mondjon még valamit az intézetben eltöltött időről, akkori terveiről, álmairól...

— IMSZ-titkár voltam s megtanultam tisztelni a munkát, az alkotó tevékenységet, a becsület és hősiesség ügyét. Tulajdonképpen annyit minden szerettem volna lenni: orvos, aki életet ment meg, nagy hidro-

centráléka tervező mérnök, újító munkás. Az után munkások, egyszerű emberek szökték meg, biztatják s további jó munkát kívánnak Rodica Sanda Tuftuianunak. Megszerették s a művésznő is megszerette az aradi közönséget, a várost és környékét.

Tavalyelőtt Konstanca jászottam és nagyon sok szerepem volt. A legkedvesebb emlékem: első fellépésemhez, Grigore Salceanu Ovidius című darabjának Julia szerepéhez jűződik. Aztán eljászottam Ni-

culinát egy Vasile Iosif darabban, Kápat, egy oros mesejátékban, Hero szerepét Grilparzer Hero és Leander-ében, Gerdet Ibsen Brand-jában, majd egy Goldoni vígjátékban. Léptem fel, Antonijina Filipovát A papírellekkben és Lady Milford-ot az Armád és szerelem-ben. Ime, két esztendő pályafutásom repertóriája.

Terekek és drámacímek sora, de mennyi érzésről és gondolatokról, színről és szenvedélyről, színesi elbájelelőről és munkájáról regélhetnének. Rodica Sanda Tuftuianu szerepében csak ennyit jűz a felsoroltakhoz:

— Val Mugur, a rendező egyszer nagyon megdicsért...

Künn az utca szürke kövére rideg esőcseppeket perlemeznek a komor felekek, a próbateremben, ahol ülünk, hűvös van. S mégis melegít valami, valami jóleső érzés: új színészgeneráció növekszik szemünk előtt, melynek forró hite embereket tud nevelni, tanítani...

— Férjemmel, Radu Sorin Grigoresculal, aki rendező, elsőként jelentkeztünk vidéki színházhoz. S nem bártuk meg. A sok szerep, munka hevében több lehetőség nyílt a tanulásra.

— Ki segíti munkájában? — érdeklődöm.

— A nagyszámú közönség, a dolgozó emberek elsősorban. De Elena Bodi művészete is követendő példa